

jaargang 9

oktober 2022

nummer 51

1018

*De Eilanden &
Plantage Weesperbuurt*

Groenheld Silla Scheepens 🌿 De Scharrebiërsluisbrug op reis voor renovatie 🌿
Op bezoek bij noodopvang asielzoekers Marineterrein 🌿 Een bijzonder gedicht
onder de Vaz Diasbrug 🌿 Willem Campschreur over Jong in de Oorlog 🌿

SOCIAAL LOKET AMSTERDAM CENTRUM, VOOR ZORG EN ONDERSTEUNING.

Bel voor een afspraak van ma t/m vrij 08.00 – 18.00 uur. Tel 020-25 52 916. Voor info <https://www.amsterdam.nl/zorg-ondersteuning/contact/contact-sociaal-loket/>

OUDER-KIND-TEAM (OKT)

Iedere woensdag van 13.30-14.30 uur inlooppreekuur in Huis van de Buurt De Witte Boei. Overig contact kan dagelijks tussen 08.30 – 17.00 uur via tel: 020-555961 gratis spelinloop voor ouders en kinderen 0-2,5 jr. Kraijenhoffstraat 32 woensdag, vrijdag 9.00-12.00, Speeltuin Wittenbrug, Fortuinstraat 4, donderdag 9.00-13.00. Zie: <https://www.dynamo-amsterdam.nl/spelinloop/>

STICHTING BUURTORGANISATIE 1018

Deze stichting ondersteunt en verbindt bewonersgroepen en stimuleert betrokkenheid in postcodegebied 1018. Bezoek de website www.buurtorganisatie1018.nl, of kijk op Facebook

POLITIE

De wijkagenten zijn bereikbaar via 0900-8844 of door het contactformulier in te vullen op www.politie.nl.

MELDNUMMER OPENBARE RUIMTE

Meldingen of klachten over oa vuilnis, fietswrakken, bestrating en groenvoorziening kunnen telefonisch worden doorgeven bij de gemeente via tel. 14020. Voor vragen over de openbare ruimte kunt u terecht bij de gebiedsbeheerder Jeroen van Kemenade via jeroen.kemenade@amsterdam.nl.

VERENIGING STADSDORP CENTRUM OOST

Doel van de vereniging is dat de leden, met uitwisseling van diensten en ondersteuning, zo lang mogelijk actief, gezond en veilig thuis in de eigen buurt kunnen (blijven) wonen. info@stadsdorpcentrumoost.nl www.stadsdorpcentrumoost.nl

OVERLEG OOSTELIJKE EILANDEN EN KADIJKEN

Het Eilandenoverleg is voor alle bewoners met vragen en problemen op het gebied van de woon- en leefomgeving. Zie voor de data en tijden van het Eilandenoverleg www.buurtorganisatie1018.nl/eilandenoverleg.

BUURTSPREEKUR PLANTAGEWEESPERBUURT

Elke woensdag, 11.00-12.00 uur, Café Eik en Linde, Plantage Middenlaan 22. Netwerk van bewoners dat helpt bij wensen, ideeën en zorgen in de buurt. mbvanwijk@live.nl, 06-52008854

PLANTAGE WEESPERBUURTYERENIGING

De buurtvereniging houdt zich bezig met zaken die van belang zijn in en voor de buurt. www.plantageweesperbuurt.nl en www.facebook.com/plantagebuurt

STG ONTMOETINGSRUIMTE OUDEREN IN DE PLANTAGE- WEESPERBUURT (SOOP)

Voor buurtbewoners van 55+, met activiteiten en bijeenkomsten. Nieuwe Kerkstraat 124 ma. t/m vrij 11.00 uur -17.00 uur. Tel 020-4223152, www.soopnet.nl.

VERENIGING VRIENDEN VAN DE PLANTAGE

Doel is bevordering van een bloeiend cultureel leven in en rond de Amsterdamse Plantagebuurt. www.vriendenvandeplantage.nl en www.facebook.com/vrienden-van-de-plantage.

OVERIGE ADRESSEN

Voor overige (werk)groepen, verenigingen en contactadressen zie www.buurtorganisatie1018.nl/links

COLOFON

1018 is een buurtblad voor de oostelijke binnenstad en komt tot stand dankzij een groep vrijwilligers (redactie) en met medewerking van het Huis van de Buurt Oostelijke Binnenstad.

Versijning Het buurtblad 1018-Magazine komt zes maal per jaar uit, in een oplage van 13.500 exemplaren. ISSN: 2352 – 4111.

Eindredactie Titia Koerten

Redactie Vera Amende, Dennis Chin, Erik Hardeman, Maria Heijndael, Titia Koerten, Björn Martens, Jan Mey, Bruno van Moerkerken, Jannelies Poelstra, Phippen Sardjoe en Heleen Verschuren.

Aan dit nummer werkten mee Ballabona Cucharón, Leeuw van Moerkerken, Erik van Ophem, Kamiel van Ophem en Rob Zwetsloot.

Basisontwerp & opmaak Yolanda Huntelaar | Werkplaats Amsterdam

Druk Rodi Rotatiedruk, Diemen.

Inzenden kopij Inleveren kopij en foto's: uiterlijk 2 december 2022. In Word per e-mail naar redactie1018@gmail.com. Foto's met naam van fotograaf en vrij van auteurs- en portretrecht. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen, foto's te bewerken of niet te plaatsen en is niet verantwoordelijk voor aangeleverde foto's van derden. Foto's toezenden in hoge resolutie (JPEG, TIFF, RAW formaat).

Versijningsdatum volgende nummer Omstreeks 22 december 2022.

Advertentieopgave Contact over advertenties en inleveren via advertenties@1018magazine.nl Inleveren uiterlijk 2 december 2022.

Tarieven advertenties 2022

Formaat 60 x 60 mm à € 75,- per keer, € 375,- per jaar. Formaat 122,5 x 60 mm à € 150,- per keer, € 750,- per jaar. Halve pagina: € 450,- per keer. Hele pagina: € 900,- per keer. Zes nummers (een jaar) = vijf betalen. Over de advertentiekosten wordt geen btw geheven. Eventuele opmaakkosten € 80,- (excl. 21% btw). Prijsopgave via advertenties@1018magazine.nl

Bezorging Huis-aan-huis in alle brievenbussen. Ook zijn er diverse afhaalpunten in de buurt, zoals gezondheidscentra, huisartsen, supermarkten en 1018 ligt op veel koffietafels. Ook in De Witte Boei aan de Kleine Wittenburgerstraat 201 en in de Oosterkerk.

 Ook wij zitten op Facebook. Like ons op 'Plantagebuurt', 'Kadijkenburen' of '1018-Magazine'.

Inhoud

Jaargang 9, nummer 51, oktober 2022

OMSLAGFOTO: BJÖRN MARTENS

VOORBEREIDINGEN OM BRUG 278 TE ONTMANTELLEN

VOOR RENOVATIE (ZIE OOK PAGINA 28-29)

- 4 Noodopvang asielszoekers op het Marineterrein
- 7 Leeuw van Moerkerken
- 7 Nieuwe Oostenburgers
- 8 Kort nieuws
- 10 Willem Campschreur van 'Jong in de Oorlog'
- 14 Toen en Nu
- 15 1018 laat uit
- 16 Buurtwandeling op de Kadijken
- 16 Rob Zwetsloot
- 17 Werk in de wijk
- 18 Uit in de buurt
- 20 Groenheld Silla Scheepens
- 21 Een goed bekeken gedicht
- 22 Oostenburgereiland
- 24 Vera's blik op de buurt
- 25 Beestjes in de buurt
- 26 Een levendig archief
- 27 Terug in de tijd met de Verzetstram
- 28 Scharrebiersluis op reis voor renovatie
- 30 DOCK
- 32 De ontspannen sfeer van Eik en Linde
- 33 Buurtpuzzel
- 34 Ballabona
- 35 Geef me je hand: Yonathan

Een vriendelijk stadsdorp

In de stadsdeelcommissie Centrum werd dinsdagavond 25 oktober een voorstel van Bewoners Amsterdam besproken om nu eindelijk haast te maken met de versmalling van de Weesperstraat en de invoering van 30 km/u in de stad. "In december 2019 heeft de gemeenteraad de Agenda Autoluw aangenomen", aldus de kritiek van Bewoners Amsterdam, "maar ondanks herhaaldelijke toezeggingen is nog geen van de toen voorgenomen verbeteringen in gang gezet." Een dag later was het Eilandenoverleg in een zienswijze over het stedelijk horecabeleid al even negatief over de gemeente, met name over het terrassenplan voor Oostenburg-Noord. "De mogelijkheid tot het vormen van één groot terras langs de VOC-kade heeft tot gevolg dat de buurt straks weer terug is bij af, namelijk een lang lint van terrassen die tezamen een enorme overlast geven."

Beide bijeenkomsten kwamen te laat om er in dit nummer aandacht aan te besteden. Dat is enerzijds jammer voor een blad dat zich tot taak stelt om het gemeentelijk beleid kritisch te volgen. Maar anderzijds krijgen daardoor in dit nummer initiatieven de ruimte, waarbij de gemeente zich van een andere, betere kant laat zien. Neem de opvang van vluchtelingen, waaraan Amsterdam al een tijdlang ruimhartig meewerkt. Of neem de royale ondersteuning van bewoners die hun straat willen vergroenen. En waar anders dan in Amsterdam zet de gemeente doodleuk een brug in een drukke verkeersweg open om een gedicht te laten voorlezen? Om Vera in haar onvolprezen rubriek te parafraseren: 'Door zulke initiatieven krijg je het gevoel in een vriendelijk stadsdorp te wonen.' (REDACTIE)

Achter de schermen bij de noodopvang voor asielzoekers

Sinds eind april worden op het Marineterrein tijdelijk 250 vluchtelingen opgevangen. Deze noodopvang in de B-vleugel van marinelegeringsgebouw 026 zou eigenlijk tot medio augustus operationeel zijn, maar vanwege de crisis bij het aanmeldcentrum in Ter Apel blijft de locatie zeker tot medio december open. Reden genoeg voor de redactie om eens kennis te maken.

JANNELIES POELSTRA EN PIPPEN SARDJOE

LOCATIEMANAGER JORDY HOFFMAN heeft het druk, héél druk: hij heeft ook andere noodopvanglocaties, zoals het Stayokay Hostel aan Kloveniersburgwal (90 personen) onder zich en is op het moment van het interview bezig met het werven van personeel voor een nieuwe grote opvanglocatie, een cruiseschip voor zo'n duizend personen in het Westelijke Havengebied. Hoffman is econoom en al dertien jaar werkzaam voor het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA). Hij heeft tijd voor ons vrijgemaakt, omdat hij het belangrijk vindt de buurt een inkijkje te geven. We spreken Hoffman in de witte tent naast de opvanglocatie. De tent oogt spartaans: met rijen houten tafels en stoeltjes streng in het gelid, twee loketten, een buffet en wat informatieposters aan de wand.

Waarom vind je het belangrijk dat de buurt een beeld krijgt van het opvangcentrum?

"Er zijn vaak misvattingen over wat het COA wel en niet doet. Eigenlijk zouden wij hier naast opvang ook voor begeleiding moeten zorgen, maar door de recente chaos bij aanmeldcentrum Ter Apel en de haast met het optuigen van noodopvanglocaties komen we op dit moment nauwelijks aan begeleiding toe en voorzien wij voornamelijk in bed-bad-brood, hygiëne en veiligheid.

De noodopvang hier is niet luxe en het is zeker geen hotel, maar wel één van de betere locaties. Er zijn zo'n 75 kamers met twee tot vier bedden, veelal stapelbedden. De kamers hebben een douche en toilet, maar kunnen op zijn best als hostelachtig omschreven worden. Er zijn geen andere gemeenschappelijke ruimtes dan deze tent, waar de bewoners driemaal daags samen eten. Dat wordt verzorgd door een cateraar, die 's avonds komt en meteen het ontbijt en de lunch aflevert voor de volgende dag."

Hoe ziet het leven van de bewoners eruit?

"Hier verblijven zowel statushouders als mensen die in afwachting zijn van een besluit over hun status. Sommigen zijn alleen, maar er zijn ook hele gezinnen. Sinds september gaan de middelbare scholieren naar school, maar de jongere kinderen gaan nog steeds niet naar de basisschool. Daar maak ik me zorgen om; onderwijs, structuur en een dagbesteding zijn belangrijk voor kinderen, maar ontlasten ook de ouders, de andere bewoners en onze medewerkers.

De gemeente Amsterdam is tot nu toe heel gastvrij in het opvangen van vluchtelingen, maar loopt tegen de grenzen van het mogelijke aan.

Er zijn ook bewoners die werken. Als zij geld verdienen, dienen ze bij te dragen in hun levensonderhoud, vergelijkbaar met bijverdieneren in de bijstand. Verder zijn er weinig activiteiten, omdat we de tijd en mankracht niet hebben. De enige begeleiding op dit moment is de informatiebalie, waar de bewoners allerlei informatie kunnen vragen.

Natuurlijk zijn er de maatschappelijke organisaties als DOCK, Sciandri en Open Embassy die activiteiten proberen te organiseren, maar die kunnen wij op dit moment amper helpen met ruimte of mankracht."

In de tent ontmoeten we Amir uit Soedan. Sinds hij eind maart in Nederland aankwam, verbleef hij al in diverse opvanglocaties: van Ter Apel ging hij naar Budel, Culemborg, Leidschendam en Eindhoven. Sinds drie maanden verblijft hij op het Marineterrein.

"Al die kortdurende en tijdelijke opvang is behoorlijk verwarrend. Ik ben heel blij om nu langer in Amsterdam te zijn. Amsterdam is een grote stad, met veel bedrijvigheid en de mensen zijn hier erg behulpzaam. Het is fijn dat Nederlanders zo goed Engels spreken. Mijn moedertaal is, net als van veel andere vluchtelingen, Arabisch. Hoewel Arabisch in verschillende landen anders klinkt, kunnen Arabischtaligen elkaar eigenlijk altijd verstaan. Maar veel bewoners hier spreken niet zo goed Engels, daarom help ik als tolk bij het artsensprekuren of bij hun afspraken met Vluchtelingenwerk.

Op dit moment wacht ik op mijn tweede interview met de IND, waarna ik hopelijk mijn verblijfsvergunning krijg. In Soedan ben ik gepromoveerd op een onderzoek naar de impact van psychologische stress en werkdruk. Mijn plan is om hier in Nederland trainingen voor nieuwkomers te gaan geven, waardoor zij zich makkelijker kunnen aanpassen en grip kunnen krijgen op hun nieuwe leven. Veel vluchtelingen komen uit arme landen in oorlogssituaties en ervaren veel stress. Ik wil hen op weg helpen en stimuleren om onderwijs te volgen, werk te vinden of een bedrijf te starten. Jullie hebben in Nederland immers een groot tekort aan vakmensen, zoals elektriciens."

Hoe wordt er door de buurt gereageerd op deze opvanglocatie?

"We hebben leuke, maar ook kritische reacties gekregen. Gelukkig krijgen we weinig of geen klachten over overlast van de politie of de marine. De meest gehoorde klacht betreft de buitenkant, zoals vuilnis dat niet op tijd wordt opgehaald. Daarvoor zijn we ook afhankelijk van toeleveranciers. Ook de hekken langs het water zijn niet mooi, maar die zijn er voor de veiligheid van de bewoners, die vaak niet kunnen zwemmen. En zelf zou ik heel graag fatsoenlijke fietsenrekken hebben, maar ik kom er niet aan toe om dat te regelen. Ik snap dat het niet altijd even fraai oogt."

Zijn er ook lichtpuntjes?

"Hoewel er nog veel moet gebeuren, ben ik trots op wat we hebben neergezet. Deze locatie is in één week opgebouwd en ingericht. En mijn team op deze locatie is sinds kort weer compleet. Ook al duurt het even voordat iedereen goed is ingewerkt, het doel is om mensen bij binnenkomst weer beter te kunnen gaan begeleiden. Dit kan alleen met voldoende personeel. Op andere locaties in Amsterdam staan nog steeds vacatures open. Ik houd mijzelf en mijn team altijd voor dat als we elke dag 1% weten te verbeteren ten opzichte van gisteren, dan komen we elke week iets verder."

Amir (links) en Jordy Hoffman in de tent op het Marineterrein.

rooshert
uitvaartbegeleiding

flexibel, liefdevol, vindingrijk
www.rooshert.nl 06 24282782

6 dagen per week
**Maaltijden
Broodjes
Visdelicatessen**

**FRANK'S
SMOKE HOUSE**
ROKERIJ & WINKEL

Wittenburgergracht 303, Amsterdam

TANGO
gratis proefles

Tango Argentino Amsterdam
cursussen · tangosalons

www.tangoalma.nl

Het Argentijntje en het beest

LEEUEW VAN MOERKERKEN

Er was eens een prinses.

De koning en koningin hadden haar altijd beschermd tegen alle denkbare gevaren: enge journalisten, kritische vragen, waxinelichtgooiers en Damschreeuwers. Het was een ongestoorde jeugd voor de toekomstige koningin.

Toen de prinses de leeftijd van volwassenheid bereikt had, wou ze de wijde wereld intrekken. "Ik ga naar de UvA", zei ze. Een schitterend leven van politiek, psychologie, rechten en economie in de paradijselijke 1018-buurt zag ze wel zitten. Ze zou het feestelijke nachtlevens van het gaye en extravagante Amsterdam ontdekken, anders dan de stijve corona-party's die ze uit haar ouderlijk huis gewend was. "Weet je dat wel zeker", zeiden de koning en koningin. "In die 1018-buurt zitten columnisten, daar moet je zover mogelijk van uit de buurt blijven."

Maar de prinses dacht er anders over.

De koning en koningin waren bang. Hun laatste functioneringsgesprek met de Rijksvoorlichtingsdienst was allesbehalve positief en de guillotine was alvast voorgerezen. Geen enkel schandaal kon er nog bij. Wat als zijn dochter nou net zo dom zou blijken als de koning zelf. Zijn studentenleven was een proloog geweest voor een matig en gênant koningschap, vol suffe schandalen. Dat studentenleven van de prinses, in de 1018-buurt, zou natuurlijk vol verleidingen, krakers, en ongecensureerde buurtmagazines zitten. Straks zou ze nog bekend komen te staan als Prinses Precilinder of erger: blootgesteld worden aan de moderne tijd met opvattingen als: "alle mensen zijn gelijk."

Dit mocht niet gebeuren. De monarchie was in gevaar.

De koning en koningin besloten hun dochter op te sluiten in de hoogste toren van het paleis, bewaakt door een draak, genaamd Marechaussee. En als ze zou vragen waarom, zou iedereen zeggen, dat dat voor haar eigen veiligheid was. Want daar in de 1018-buurt loopt het boze gemene beest, genaamd Mocromaffia, rond, nog enger dan die flauwe columnisten en nog gevaarlijker dan die progressieve verleidingen.

"Mocromaffia gaat je ontvoeren en afpersen voor je geld," zei de koning tegen zijn dochter, "Maar papa," zei de prinses, "ik heb helemaal geen geld. Ik moest die toelage ook al weigeren."

En ze leefde nog lang en gelukkig. 🐉

leeuw1018@gmail.com

In 2020 werden op Oostenburg-Noord de eerste van totaal 1800 woningen opgeleverd. Sindsdien komen er steeds nieuwe bewoners bij. Heleen Verschuren spreekt Basia, verpleegkundige.

De laatste woonplek van Basia was aan de Dappermarkt. Zij moest haar woning uit en schreef zich in voor deze nieuwe studio's. Tot haar verrassing werd ze ingeloot. Ze kreeg voorrang, zoals meer mensen in haar gebouw, omdat ze in de zorg, het onderwijs of bij de politie werkt en onder de 27 jaar is. Zij geniet nu enorm van haar kleine, maar comfortabele studio. Het uitzicht is een binnenplein met een grote trap en vakken met planten en bomen. Fijn vindt ze ook de goede geluidsisolatie, de warmtepomp en dat alles nieuw is.

Basia zegt lachend: "ik wist niet hoe fijn het is om op een helemaal nieuwe, eigen wc te zitten." De bewoners van het pand hebben een community-app en burens zien elkaar regelmatig, ook bij bureneestjes. Op het dak is een dakterras voor alle bewoners.

Ondanks de fietsafstand naar haar werk bij het VUmc is ze blij in wat zij "Oost" noemt te wonen.

Ze noemt het nog echt een buurt van Amsterdam zelf. Op de Dappermarkt wordt nog gezegd "Hé buuf, hoe is 't?" Op de Bloemgracht, waar ze eerder woonde, zag ze alleen toeristen en expats.

Een wens van haar is wat meer horeca in de buurt, want met meer dan drie mensen is haar studio overvol en ze houdt van gezelligheid. Ook hoopt ze op een plek voor deelauto's in de buurt. 🐉

FOTO: BJÖRN MARTENS

PRAKTIJK DE KADIJK

- Fysiotherapie
- Manuele therapie
- Bekkenbodetherapie
- Oedeemfysiotherapie
- Acupunctuur
- Shiatsu en lichaamswerk
- Adem- en ontspanningstherapie
- Oncologische revalidatie

Alle therapeuten voldoen aan de kwaliteitseisen van zorgverzekeraars
Ook fysiotherapie na 18.00 uur mogelijk
Laagte Kadijk 41, 1018 BB Amsterdam
Aanmelden via: 020 6261836 of www.praktijkdekadijk.nl

Ruisend lommer
remedie tegen dorst
en kommer

Café „Eik en Linde“

Eik en Linde Plantage Middenlaan 22A 1018 DE Amsterdam
tel. 020 625736 ook zaalverhuur
www.eikenlinde.nl

**Enkelglas
Niet van deze tijd**

bespaar energie met dubbelglas

!WOON helpt gratis

wooninfo.nl/energie

TAIJI QUAN & QIGONG

Traditionele Chinese bewegingskunst voor een goede gezondheid en balans. Effectief tegen o.a. stress, rsi, hoge bloeddruk, stramme gewrichten. Les van grootmeester Fei BaoNong. **Gratis proefles** op woe. 2 en 9 november om 19.00 uur. Verhinderd? Daarna bent u ook welkom. De kleine Boeschool, Kleine Wittenburgerstraat 100 Amsterdam. Info: Ada 06-51564482 en Arnold 06-40871202
www.longtengtaiji.com

BERT FAAS
"INLIJSTERIJ"

Beste klanten,
Reuze bedankt voor, gedurende al die jaren, heel veel mooie inlijstopdrachten.
Het allerbeste en onze hartelijke groeten !!
Truus en Bert

HUISSTIJLEN
LOGO'S
FOLDERS
FLYERS
AFFICHES
WEBDESIGN
FOTOGRAFIE

Gerrit Alink
GRAFISCH ONTWERP & FOTOGRAFIE
T. 06 10 70 44 76
www.gerritalink.nl | info@gerritalink.nl

**JAPANESE
GEZICHTSMASSAGE**

De massage bestaat uit technieken die de huid stimuleren collageen en elastine aan te maken. De huid neemt meer zuurstof op met als resultaat een frisse, jonge uitstraling. De massage helpt de kaak te ontspannen, dat is weer erg fijn als je 's nachts tandenknarst of maalt.

Kortom, een weldadige ervaring voor iedereen en een zeer gewaardeerd cadeau!
Bel of app Yvette +31 630 846 508 of www.ypsalon.org voor meer informatie.

Mooiste geveltuintje

Saskia Rinsma en Maarten Troost hebben op zondag 2 oktober de hoofdprijs gewonnen in de geveltuintjeswedstrijd van de Plantage-Weesperbuurt en de Kadijken. Zij kregen de prijs voor hun tuintje op de hoek van de Plantage Muidergracht en de Plantage Badlaan, waar zij volgens het juryrapport een deel van de stoep hebben omgetoverd tot een groene oase. De prijs werd door groenheld Silla Scheepens (zie pag. 20) uitgereikt tijdens een geanimeerde ceremonie in ouderensociëteit SOOP in de Nieuwe Kerkstraat. Het was voor de eerste keer dat een jury van buurtbewoners de geveltuintjes in het westelijk deel van postcodegebied 1018 beoordeelde. Zij hadden zich laten inspireren door de Auke Bijlsmaprijzen, die in september al voor de veertiende maal werden uitgereikt aan geveltuintjes in de Nieuwmarktbuurt. In totaal werden op 2 oktober prijzen uitgereikt in twaalf categorieën. Voor een overzicht van de prijswinnende tuintjes zie de website van BO1018.

Herinrichting Czaar Peterstraat

In verband met de voorgenomen herinrichting van de Czaar Peterstraat worden dit najaar verschillende onderzoeken in de straat uitgevoerd. Tot een nieuwe inrichting werd begin dit jaar door de gemeenteraad besloten met als voornaam

argument dat het huidige 'strengelspoor' de doorstroming van het tramverkeer te veel belemmert. Ook is er nu wel erg weinig ruimte voor fietsers. Om aan deze bezwaren tegemoet te komen, krijgt de straat straks over de hele lengte een dubbel tramspoor, met in het midden één nieuwe tramhalte met gelijkvloerse instap. Ook auto's zullen van de trambaan gebruik gaan maken. Hierdoor krijgen fietsers straks in beide richtingen meer ruimte. Ter voorbereiding van de werkzaamheden werd half oktober de verkeersdruk in de straat in kaart gebracht. Later dit najaar volgt nog een geluids- en trillingsonderzoek en wordt onderzocht wat de meest geschikte plek is voor de nieuwe tramhalte. De voorkeur gaat uit naar een plek in de buurt van de Cruquiusstraat, dicht bij de nieuwe voetgangersbrug naar Oostenburg. Maar de exacte locatie zal mede afhangen van het aantal bomen dat moet worden gekapt.

Energiebesparing Hermitage en Hortus

De Amsterdamse Hortus en het naburige museum Hermitage hebben dankzij de uitwisseling van warmte en koude tussen 2017 en 2021 samen bijna een half miljoen euro bespaard. Dat meldt de tweewekelijkse nieuwsbrief van het Netwerk Plantage. In die nieuwsbrief wordt verwezen naar een analyse die de twee instellingen hebben gemaakt van het resultaat

van de samenwerking die zij in 2016 op energiegebied zijn aangegaan. Die samenwerking houdt in dat de overtollige warmte van de Hermitage via een 425 meter lange ondergrondse leiding naar de Hortus wordt gepompt, waar de kassen ermee worden verwarmd. De hoeveelheid warmte die de Hermitage produceert is zo groot dat de Hortus er tachtig procent van het gasverbruik mee bespaart. Om dat resultaat te bereiken heeft de Hortus een elektrische warmtepomp geïnstalleerd die warmte onttrekt aan het water uit de Hermitage. Dat koelt daardoor zover af dat het, na te zijn teruggepompt, koud genoeg is voor de koeling van de museumzalen. Sinds 2017 heeft de Hermitage daardoor fors kunnen besparen op het elektriciteitsgebruik.

Seizoensmarkt Eilandenboulevard

Op zondag 11 december is er weer een seizoensmarkt op de Eilandenboulevard. Van 12-20 uur laten bewoners, ondernemers en allerlei organisaties uit de buurt zien wat zij maken, kunnen en doen. Met kraampjes van het Kattenburgerplein tot de Oosterkerk. Het accent ligt op de winter en op Kerstmis met een schaatsbaantje op het Kattenburgerplein, glühwein, panenkoeken en oliebolletjes. In de Oosterkerk zijn verschillende optredens.

Vleugelnoot uit Wertheimpark in bomentoptien

Een Kaukasische vleugelnootboom in het Wertheimpark staat op nummer negen in de top tien van meest monumentale bomen in de stad. Dat blijkt uit een ranglijst die Amsterdamse bomenexperts onlangs hebben opgesteld. De vleugelnoot naast het Auschwitzmonument, die in 1860 in het park werd geplant, heeft een omtrek van bijna vier meter. In de jaren zeventig stond de boom er zo slecht bij dat boomchirurgie onvermijdelijk was. Dankzij ijzeren ankers in de stam is de vleugelnoot met de bijnaam 'Ijzeren Hein' echter weer volledig hersteld. In het bericht over de top tien op de website van de gemeente meldt stedelijk bomenconsulent Hans Kaljee

FOTO: TRUKE FORTUIN

dat Amsterdam naar schatting een miljoen bomen telt, waaronder vierduizend monumentale exemplaren. Daarmee is de stad, afgezet tegen het aantal inwoners, zevenmaal zo bomenrijk als Parijs. Op nummer één in de top tien staan twee platanen uit 1860 in het Leidsebosje.

Nieuwe Sint Jacob 'doorn in het oog'

In de stadsdeelcommissie Centrum sprak bestuurslid Lotte Terwel begin oktober haar ergernis uit over het feit dat in de Nieuwe Sint Jacob aan de Plantage Middenlaan wordt afgevoerd van de in Amsterdam gelden-

de regel dat in nieuwbouwprojecten veertig procent van de woningen bestemd dient te zijn voor sociale huur. Zij reageerde op een vraag van commissielid Michel van Wijk van Bewoners Amsterdam die stelde dat in het geval van de Nieuwe Sint Jacob eerst niet aan dit uitgangspunt was vastgehouden omdat het ging om woningen voor zorgbehoevende ouderen. Inmiddels blijkt echter dat er bij deze doelgroep onvoldoende belangstelling is voor de dure woningen waardoor een substantieel deel van de 330 appartementen nu in de vrije sector wordt verhuurd. Terwel erkende dat zij allesbehalve gelukkig is met de ontstane situatie, die zij 'een doorn in het oog' noemde. "Nu zou zo iets niet meer kunnen want ons beleid van veertig procent sociale huur geldt voor alle projecten vanaf tien woningen, maar in dit geval staan we helaas voor een voldongen feit."

Voor meer nieuws uit 1018: www.buurtorganisatie1018.nl

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

Vijftigste verjaardag Crea. Onder het motto 'creativity rules' vierde cultureel studentencentrum Crea haar vijftigste verjaardag half oktober met een spectaculaire lichtshow op de façade van de monumentale voormalige diamantslijperij aan de Nieuwe Achtergracht waarin Crea is gevestigd.

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

Willem Campschreur, auteur van 'Jong in de oorlog'

'We wilden een aantrekkelijk leesboek maken met de ervaringen van gewone mensen'

Kort voor de zomer werd in het Joods Museum het boek 'Jong in de oorlog' ten doop gehouden. In dat boek vertellen twintig zowel joodse als niet-joodse buurtbewoners die in 1940 tussen 3 en 22 jaar oud waren, hoe zij de oorlogsjaren in de Plantage Weesperbuurt hebben beleefd. De meeste interviews werden tussen 2010 en 2013 gehouden door Ester Wouthuysen, die in februari van dit jaar uitgebreid in dit blad werd geportretteerd. Willem Campschreur, van beroep boekenmaker, smeedde samen met haar de interviews aaneen tot een fascinerend stuk buurtgeschiedenis.

ERIK HARDEMAN

"**W**AT IK HET meest indrukwekkende verhaal uit ons boek vind?" Willem Campschreur denkt even na. "Ik vind het lastig om één voorbeeld te noemen, want in veel interviews zitten indringende passages die je opeens heel scherp laten ervaren wat oorlog betekent. Neem Frits Ligthart, iemand die eerst heel nuchter over zijn oorlogsjaren vertelde, maar die aan het eind van het interview begon over de geweldige angst die hij de hele oorlog had gevoeld. Of neem de joodse Mimi Loenen die 20 was toen de oorlog uitbrak en die tijdig kon onderduiken. Zij had na de oorlog lange tijd het gevoel dat zij haar oorlogservaringen goed verwerkt had, maar toen de tram waarin zij zat op een dag stopte omdat de Hortusbrug openging, sloeg de paniek opeens weer toe. Want als in de oorlog de bruggen werden opgehaald en de buurt in een soort eiland veranderde, betekende dat onvermijdelijk een razzia."

Hij vertelt hoe hij bij het boek betrokken raakte toen hij als bestuurslid van de Vrienden van de Plantage op de jaarrekening een te besteden budget zag staan voor een project over jongeren die de oorlog in de buurt hadden meegeemaakt. "Toen ik vroeg waar dat over ging, hoorde ik over het interviewproject van Ester en dat binnen het bestuur niemand goed wist wat met dat materiaal te doen. Mijn vak is boeken maken, dus toen heb ik Ester voorgesteld om er

een publieksboek van te maken. We zijn de interviews gaan omwerken tot goed leesbare verhalen. En daarnaast zijn we korte hoofdstukken gaan schrijven over belangrijke plaatsen en gebeurtenissen in de buurt tijdens de oorlog."

Leesboek over gewone mensen

De twee auteurs dachten aanvankelijk aan een eigen-beheerboekje voor de leden van de Vrienden om ze kennis te laten maken met een stuk buurtgeschiedenis. Maar, zeggen ze, zo iets groeit onder je handen. "Natuurlijk is het ook nu nog steeds een boek voor buurtbewoners, maar dat een uitgever als Boom er brood in ziet, maakt duidelijk dat men het boek voor een veel breder publiek relevant vindt. Het is overigens zeker niet hét boek over de Plantage Weesperbuurt in de oorlog. Neem de Valckenierstraat. Daar zat in de oorlog een Duitse fabriek die onderdelen maakte voor V2-raketten. In een boek over de buurt in de oorlog mag dat natuurlijk niet ontbreken. Maar wij hebben er in de informatieve hoofdstukken niets over geschreven, omdat het in de interviews niet werd genoemd. Wij hadden niet de ambitie om een standaardwerk te maken over de buurt in WO2. We wilden een aantrekkelijk leesboek maken met de ervaringen van gewone mensen."

Dat Willem Campschreur zich tot het project aangetrokken voelde had mede te maken met de omgeving waarin hij nu al ruim dertig jaar woont. "Als je in een huis aan de Plantage Middenlaan schuin tegenover de Hollandsche Schouwburg woont, een huis bovendien waarin in de oorlog een joods gezin woonde dat gedeporteerd is, en waarin nog geen dag na de bevrijding een Duitse 'jodenjager' is neergeschoten, dan ga je je vanzelf sterk betrokken voelen bij wat er in deze buurt in de oorlog is gebeurd. En dan te bedenken dat ik, toen ik op mijn negentiende in Amsterdam ging studeren, geen idee had van hoe de oorlog hier nog leefde. In ons gezin werd nauwelijks over de oorlog gesproken. Misschien ook wel logisch, want ik groeide op in Haaksbergen, dicht bij de Duitse grens, waar juist verzoening met de Duitsers voorop stond. In Amsterdam was mijn eerste studiementor een joodse vrouw. Ik was echt verbijsterd door de felheid en intensiteit waarmee zij sprak over wat er met de joden gebeurd was. Het leefde heel sterk in Amsterdam, daar had ik in Haaksbergen geen idee van."

TANJA'S
Haarmode

Kapsalon, Haarwerken & Pruiken

U kunt bij ons online uw afspraak maken

www.tanjashaarmode.nl

Oostenburgergracht 39
1018 NB Amsterdam
(020) 620 7443
info@tanjashaarmode.nl

Dinsdag t/m dondag 08:30 tot 17:00
Donderdagavond 18:00 tot 20:30
Vrijdag 08:30 tot 19:00
Zaterdag 08:30 tot 16:00

Aleen op afspraak

Massagepraktijk
Helder & Holistisch

Massages
Lichaamsgerichte therapie
voor ontspanning en bewustwording

Marianne van der Staaij,
Holos @ massagetherapeut
Vergoeding mogelijk via ziektekostenverzekering

Binnenkadijk 151, 1018 ZE, Amsterdam
06 - 294 224 40
m.staay2@upemail.nl
www.praktijkhh.nl

beweging ontspanning

Yoga & Ademwerk
Kleine groepen
Individuele aandacht

Locatie Studio Lumen • Nwe Keizersgracht 58
Info • aanmelden +31 (0)6 11 36 04 84
marietb@xs4all.nl
MARIETBAKKER.NL

HADDERS & WIELEN
Vof

TUIN

- ONTWERP & ADVIES
- AANLEG
- ONDERHOUD
- ALLE BESTRATINGEN

Ook: *ekologische tuinaanleg - schaduwtuinen kleine tuinen - bijzondere sierbestratingen - onderhoudscontracten*

Sarphatistraat 560, 1018 AV Amsterdam, 020-6268480

Uitgepraat
bij de GGZ.

Wat nu?

Je draait rondjes in je hoofd, maar een oplossing *bedenk* je niet. Ga naar je lijf. **Dat weet meer dan je denkt.**

Mijn Vierkante Meter
Body/mind Systemisch werk
Co-counselen

www.mijnvierkantemeter.org
06 20829560

Purr Fetch
Dierenspecialzaak

Plantage Kerklaan 21 1018SZ Amsterdam
020-3584192 shop@purrfetch.nl Purr_fetch

EEN SWITCH NAAR EEN ANDER VAK
Robert Ploem
arbeidscoach & loopbaanbegeleider

Voor een goede balans tussen werk en privé
www.matrix-consultants.nl
Alexanderkade 14d

DAVID ELDERS
begrafenis & crematie

uitvaartcentrum
tegenover de nieuwe ooster

020 6252201
kruislaan 235 amsterdam
www.uitvaartcentrumelders.nl

GoFysio Lid Schouder Netwerk Amsterdam (SNA).
actieve therapie

FYSIOTHERAPIE EN MANUELE THERAPIE

- Holistische aanpak
- Aandacht voor de onderliggende oorzaak van uw klachten
- Gespecialiseerd in nek-, schouder- en armlachten, hoofdpijn en duizeligheid

VALKENBURGERSTRAAT 188E
Aanmelden via 020-6183578 of contact@gofysio.nl
www.gofysio.nl

Hulp bij u in de buurt
www.buurtteamamsterdam.nl

Overal in de stad zijn er buurtteams. De buurtteams helpen u gratis bij vragen over zorg, geld, wonen, gezondheid, werk, ontmoeten en veiligheid.

Bijvoorbeeld als u moeite heeft om rond te komen, meer sociale contacten wilt, of zo lang mogelijk zelfstandig thuis wil blijven wonen. Allerlei vragen waar onze buurtteams u bij kunnen helpen. Samen kijken we wat u nodig heeft, zodat u zelf weer verder kunt.

Neem contact op met uw buurtteam in centrum via:
T. 020 - 557 33 38

Buurtteam Amsterdam

Uitgever en maker van boeken

'Jong in de oorlog' is niet het eerste boek dat Willem Campschreur heeft gemaakt. Al tijdens zijn studie Algemene Taalwetenschappen aan de UvA werkte hij bij uitgeverij SUA, voorheen de Socialistische Uitgeverij Amsterdam. Hij glimlacht. "Wij hadden in de hal van ons instituut een tafeltje waar we linkse boeken verkochten en achter dat tafeltje heb ik heel wat uren doorgebracht." Al vrij snel werd hij zakelijk leider van SUA en daarna uitgever. "Sinds die tijd is het maken van boeken mijn vak gebleven. Na SUA ben ik vijf jaar uitgever bij Amnesty International geweest en daarna zes jaar bij het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT)."

Aan die zes jaar bij het KIT denkt hij nog geregeld terug. "Dat komt vooral omdat ik daar boeken kon uitgeven die er maatschappelijk toe deden, boeken met informatie waaraan men in derdewereldlanden echt wat had. Neem onze boeken met de nieuwste informatie over hiv en aids. Die vlogen weg. Ik ging in de jaren negentig elk jaar zelf naar Afrika, onder meer naar de International Book Fair in Harare in Zimbabwe, en ik zag wat die boeken van ons daar deden en wat ze voor mensen betekenden. Jaar na jaar zag je de situatie beter worden. Maar op een gegeven moment sloeg de sfeer om. Er kwamen knokploegen het terrein van de Book Fair op die stands met 'homoliteratuur' begonnen aan te vallen. Het werd zelfs zo erg dat een vertegenwoordiger van de VN het terrein moest ontvluchten. In mijn laatste jaar heb ik het in dat land compleet mis zien gaan, heel treurig."

Na zijn tijd bij het KIT woonde Willem Campschreur anderhalf jaar in Sarajevo, waar zijn vrouw een baan kreeg als hoofd Mensenrechten van de OVSE. "Ik heb in die tijd enorm veel over de Balkan gelezen en een boekje over Bosnië en Herzegovina geschreven. En niet te vergeten, ik heb er Servo-Kroatisch geleerd. Om mijn kennis van die taal bij te houden lees ik tegenwoordig samen met een vriend Kroatische romans. Moeilijk, maar wel heel leuk."

Eindeloos worstelen

Eenmaal terug in Nederland was de vraag wat hij nu zou gaan doen. Maar op die vraag kwam als vanzelf een antwoord toen hem gevraagd werd om te helpen met het schrijven van een boek. Van het een kwam het ander en inmiddels is het zijn vak om boeken te produceren voor mensen die, soms al heel lang, met een onderwerp bezig zijn, maar die het niet lukt om er een boek van te maken. "Soms zit een manuscript al heel redelijk in elkaar en is het voldoende om iemand even een duwtje te geven, maar ik heb ook boeken helemaal zelf geschreven of herschreven. Ik ben, om een voorbeeld te noemen, tweeënhalft jaar bezig geweest met een boek over Balinese kunst waar iemand vijftientig jaar tevergeefs op had zitten zwoegen. Uiteindelijk is het een prachtig boek geworden, waar ik heel blij mee ben. Dat het niet mijn eigen boek is? Dat is niet belangrijk. De lol zit erin dat je in korte tijd verstand krijgt van een onderwerp waar je eerder niets van wist en dat je een heldere vorm kunt vinden voor de expertise en

WILLEM CAMPSCHREUR & ESTER WOUTHUYSEN

JONG
IN DE OORLOG

Herinneringen aan
de Plantage-Weesperbuurt
Amsterdam 1940-1945

Willem Campschreur & Ester Wouthuysen,
Jong in de Oorlog, Herinneringen aan de Plantage-Weesperbuurt Amsterdam 1940-1945, Boom
uitgevers Amsterdam (i.s.m. Vereniging Vrienden van de Plantage), 2022. € 29,90.

kennis van de schrijver." Een ander voorbeeld is het boek dat hij als ghostwriter schreef voor Papoea-activist Victor Kasiëpo. "Victor kon beeldend vertellen, maar niet schrijven. Kort voor zijn dood vroeg hij mij zijn levensverhaal en politieke ideeën op papier te zetten. Direct na de interviews overleed hij, maar dat boek is er gekomen en is later ook in Indonesië verschenen."

Perfectionist als hij is, stelt Willem Campschreur hoge eisen aan de boeken die hij maakt. "Ik wil dat een boek er goed uitziet en dat er geen fouten in staan. En daar kan ik heel ver in gaan. Een paar dagen voordat 'Jong in de oorlog' naar de drukker zou gaan, ontdekten Ester en ik dat in één van de kaarten een paar storende fouten stonden. Op dat moment was het hele productieproces al afgerond, dus we zeiden tegen elkaar: jammer, maar dat moet dan maar. Maar de volgende dag dacht ik: Dat moet dan maar? Niets daarvan. Al moet ik het zelf betalen, die fouten moeten eruit. En dat is ook gebeurd. Als ik ons boek nu doorblader en ik zie hoe mooi die kaarten eruitzien, dan geeft dat me zo'n goed gevoel."

Ook een boek uitgeven?
Kijk op www.bijzonderboek.nl

Op de oude foto zien we vanaf de Roetersstraat de Nieuwe Achtergracht met daaroverheen het 'B-gebouw' (Van 't Hoffinstituut) van de UvA. Op de recente foto is het brugdeel van het gebouw, na eerst te zijn gesloopt, herbouwd, met weglating van de onderste twee etages. Er is een mooi doorkijkje ontstaan. 🐾

29 april 2011

14 september 2022

Otto, bichon frisé

Op een zonnige septembermiddag laat ik op het Marineterrein de glanzend zwarte labrador retriever van mijn buurman uit. Mijn buurhond, een nogal onverstoort type, laat in de regel andere viervoeters links liggen, maar een klein speels wit hondje weet hem uit te dagen tot een spelletje tikkertje. Het zwart-witte duo rent energiek rondjes achter elkaar aan, terwijl ik Xingyu, het baasje van de kleine Otto, weet te strikken voor deze rubriek.

Een paar dagen later tref ik Xingyu en Otto op Oostenburg. Xingyu kwam in 2011 naar Nederland om accountancy te studeren aan de UvA en spreekt inmiddels goed Nederlands met hier en daar wat Engels ertussendoor. Xingyu's naam betekent *gelukkig universum* en is voor mij een echte tongbreker, maar na even oefenen weet ik het uit te spreken als *Sjing-ú*.

Otto's naam, Duits en stoer klinkend, is een stuk makkelijker. Ik ben benieuwd hoe dit snoezige blonde krullenbolletje aan zijn naam komt. Xingyu: "Otto, die twee O's zijn net zo mooi rond als Otto's hoofdje en ogen. En toen ik erachter kwam dat otto in het Italiaans acht betekent, was ik helemaal blij, want acht is in de Chinese numerologie een geluksgetal!"

FOTO: BJÖRN WARTENS

Xingyu en zijn partner besloten een hondje te nemen tijdens de coronapandemie. Gelukkig mag Xingyu nog steeds veel thuis werken van zijn werkgever en kan hij Otto ook 's middags uitlaten. Gevraagd naar Otto's ras versta ik *pichon fessée*, wat Frans klinkt, maar wat ik wel een rare naam vind, alleen al omdat *fessée* in het Frans billenkoek betekent. Maar na even googelen vind ik het hondenras *bichon frisé*, wat je kunt vertalen als *klein hondje* of *snoesje met krullen*. Da's tenminste logisch!

Om klitten in zijn krullen te voorkomen moet Otto dagelijks worden geborsteld. Hij is pas naar de trimsalon geweest en nu komt zijn ronde koppie met zachte krullen extra mooi uit. Niet geheel zonder trots: "Toen ik vrijdag met Otto voorop in het mandje terugfietste van de trimsalon, oogste hij veel bekijks en complimenten."

Als we even later over de steigers in het water bij Homeland lopen, blijft de coiffure van Otto ook niet onopgemerkt. Een net uit het water oprijzende zwemster roept spontaan: "Oh, wat is jullie hondje mooi gekapt! En ik kan het weten, want ik was vroeger hondentrimster." 🐾

Wandeling over het Kadijkseiland, zondag 6 november

Voor nieuwe Kadijkers en andere geïnteresseerden wordt er op zondag 6 november weer een wandeling over de Kadijken georganiseerd door Bert Hamming.

Hoe meer u weet van uw buurt, hoe meer u er zich thuis voelt. Op verschillende 'vertelplekken' kijken we met oude foto's en kaarten naar de scheepsbouw, de fabrieken en pakhuizen van vroeger.

Tijd en plaats: zondag 6 november. Start: 11.00 uur bij de Pelikaanbrug, 't Yland, bij het drijvende Eiland van Arie Taal.

De wandeling duurt ongeveer twee uur en deelname is gratis. Opgeven via: berthamm@hotmail.com. Deelname is op volgorde van aanmelding. 🐾

Vrijwilligers
Centrale
Amsterdam

**Jij.
Wij.
Blij.**

Kies uit meer dan 1000 leuke vrijwilligersklussen in de stad

020 - 530 12 20 | amsterdam@vca.nu | www.vca.nu

Vitverkoop sociale huurwoningen

ROB ZWETSLOOT

Donkere wolken pakken zich samen boven het Entrepotdok. Het Entrepotdok, dat prachtige geheel van voormalige pakhuizen op de Kadijken in Amsterdam, dat bij mooi weer staat te schitteren in de zon en een lust voor het oog is, maar heden een monumentale somberheid uitstraalt.

Onder huurders van deze met vele prijzen bekroonde sociale woningen is grote onrust ontstaan, vermengd met woede. Naast de stijging van de huur, de energieprijzen, de onroerendgoedbelasting en de kosten van levensonderhoud in het algemeen, kregen zij deze zomer een bittere pil te slikken. Onaangekondigd kregen ze een onaangenaam bericht op hun dak dat het humeur nog een graadje deed dalen. Als een donderslag bij heldere hemel.

Een bericht van de eigenaar De Alliantie, die de afgelopen jaren met het oog op winstmaximalisatie al zwaar heeft bezuinigd op onderhoud van het complex.

Hierdoor weigeren bijvoorbeeld om de haverklap de verouderde liften dienst.

Op het onderhoud van vele woningen is wel het een en ander aan te merken en de service is ook abominabel. De communicatie van De Alliantie is zo ingewikkeld gemaakt dat het voor een gewone man of vrouw al bij voorbaat onmogelijk is een antwoord te vinden.

Deze ontwikkeling past in het grotere beeld van massale uitverkoop van sociale huurwoningen in Amsterdam, waardoor deze stad steeds meer een plaats wordt voor de gefortuneerden: de rijken en de expats. Een stad waar Jan met de pet en Mien met de muts steeds meer een bedreigde diersoort worden en moeten wijken voor de grillen van het grootkapitaal, de huisjesmelkers en de speculanten.

Het is een grote schande en het is maar dat u het weet. 🐾

ILLUSTRATIE: ERIK VAN OPHEM

Werk in de wijk

FRANS DE WOLLANTSTRAAT

Eigenlijk werkt Dimitri in West als stratenmaker. Maar één keer in de paar weken wordt hij ingedeeld bij de calamiteitendienst. Vanavond is hij met nog twee collega's op pad. In dit geval was er olie of brandstof gelekt, waardoor de straat glad geworden was. Twee straatcoaches zagen een fietsende vrouw vallen en hadden de gladheid gemeld. Nu wordt er ontvetter op het wegdek gespoten en er zand overheen geveegd. Net zo lang totdat het weer veilig is.

Als ik Dimitri vraag wat leuker is: straten maken of werken voor de calamiteitendienst, zegt hij dat alles z'n plussen en minnen heeft. Maar geen nacht is hetzelfde hier, zegt hij. En dan moeten ze verder, op naar de volgende nachtelijke klus. 🐾

FOTO: MARIA HEIJENDAEL

Groenheld Silla Scheepens neemt Sarphatistraat onder handen

In augustus werd Silla Scheepens door het Bloemenbureau Holland benoemd tot eerste 'Groenheld' van de stad. Zij dankt die titel aan haar jarenlange inzet, samen met buurman Arjen van Mierlo, voor de vergroening van haar buurt.

ERIK HARDEMAN

HET VERHAAL BEGINT in 2015 als Silla en Arjen genoeg hebben van het rommelige aanzicht van hun woonbuurt. "Wij wonen in de Sarphatistraat, maar onze garages komen uit op de

Valckenierstraat. Dat was toen een lelijke straat met graffiti, zwerfvuil en garagedeuren in alle kleuren van de regenboog. We hebben contact opgenomen met de gebiedsmakelaar met de vraag hoe we de straat wat op konden fleuren. Hij reageerde enthousiast en we hebben toen samen met een paar ambtenaren een plan gemaakt. De garagedeuren zouden allemaal in dezelfde kleur groen geschilderd worden en tegen de tussenmuren zouden blauwregens worden geplant. De deal was: als jullie de garagedeuren schilderen, zorgt de gemeente voor de blauwregens."

Silla Scheepens en Arjen van Mierlo

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

"Wij zijn vervolgens langs alle negentien bewoners met een garage gegaan om ze te overtuigen om mee te doen met de schilderbeurt. Op één na zeiden ze ja, waardoor de Valckenierstraat nu een heel vriendelijke straat is geworden. Intussen hadden we met de ambtenaren ook over aanpassingen gepraat om de straat veiliger te maken, waardoor er nu bijvoorbeeld ook verkeersdrempels liggen. Je merkt dat je via zo'n project opeens ook heel gemakkelijk toegang hebt tot mensen op het stadhuis."

Potten en planten

Maar de Valckenierstraat was nog maar het begin, want ook de Sarphatistraat had dringend behoefte aan meer groen, zegt Silla. "Op een dag liep ik over de Weesperzijde en zag daar overal rozen. Dat bracht me op het idee om ook in onze straat rozen te gaan planten. Ik ben weer bij de burens langs gegaan en opnieuw waren ze bijna allemaal enthousiast. De gemeente heeft geveltuintjes aangelegd en wij zijn daarna naar een kweker gereden en hebben de hele achterbak volgeladen met rozenstruiken in alle beschikbare kleuren. Die exercitie hebben we later nog een keer herhaald, nu om potten en planten op te halen om de stoep op te fleuren. Die potten hebben we op een middag met zijn allen staan vullen en het leuke was dat nu ook sommige bovenburen meededen."

Behalve voor een fleuriger aanzicht van de straat, heeft de actie ook voor meer saamhorigheid onder de bewoners gezorgd, aldus Arjen. "Het concept is een beetje dat je van je buurt een soort dorpje maakt, waar je zorg voor de dingen en voor elkaar hebt. We hebben nu veel meer contact met onze burens en ook de overburen beginnen nieuwsgierig te worden. En dan te bedenken hoe weinig moeite zoiets kost. Je hebt maar een paar mensen nodig die het initiatief nemen en voor je het weet doet vrijwel iedereen mee. Geweldig toch?"

Een goed bekeken gedicht

FOTO: BJÖRN MARTENS

Onderweg vanaf het Mr Visserplein richting Wibautstraat kan de M.S. Vaz Diasbrug opengaan. Dan onthult zich op de onderkant een tekst. Velen zullen wachtend geprobeerd hebben die te lezen. Op 23 september werd het veertigjarig bestaan van die tekst herdacht in aanwezigheid van de dichter, Kristian Kanstadt, en de letterontwerper Karim Hashem. Bij de speciaal hiervoor geopende brug scandeerde een groep mensen, waaronder de dichter zelf (met het blauwe mutsje), ritmisch het gedicht voor vele toeschouwers en wachtende auto's.

HELEEN VERSCHUREN

Kristian was actief in de kraakbeweging en schreef het gedicht Wibautotisme in 1980 als aanklacht tegen de stadsvernieling voor de aanleg van de metro, de racebaan en de wethouders die Wibauts erfgoed verkwanselden. Hij wilde het gedicht op een spandoek onder de brug aanbrengen met zijn kennis Karim Hashem. Die had een sloepje om vanuit te werken. Karim werkte als grafisch vormgever voor de Melkweg en ontwierp in 1979 het kraakteken, dat wereldwijd het symbool werd van de kraakbeweging.

Maar elektraleidingen en duivenpoep zaten het ophangen van een spandoek in de weg. Tot hun verrassing werd het idee voor de brug een kunstopdracht van de gemeente. Hierdoor kon het project duurzaam worden uitgevoerd op borden die aan de brug zijn bevestigd. Karim koos de stencilletter, in de jaren zeventig en tachtig veel gebruikt. Hij perste die samen tot een smalle, hoge letter, die op de borden paste en van verder weg leesbaar is.

Meer info over dit gedicht vind je hier:

Oostenburgereiland #8

Zicht langs de gevel in aanbouw in de Willem Theunisse Blokstraat, waar de bouwvakkers buiten moeten plassen, op eenzame hoogte. 🐼

Tekst en beeld: Maria Heijndael

VERA AMENDE

De Weesperstraat

Op uitnodiging van de organisatie die zich Knowledge Mile noemt, stonden we 8 september bij de vier dennenappelkegels in de Weesperstraat. Mijn eerste kennismaking met deze organisatie kwam doordat ik eens over een wat slordig gelegde tegel struikelde en met mijn neus op de naam Knowledge Mile viel. Van hun bedoelingen werd ik toen niet veel wijzer. Op de hoek van de Nieuwe Kerkstraat en de Weesperstraat stond al een flinke groep mensen. Waarschijnlijk medewerkers van deze organisatie en ambtenaren van de groenafdeling, want de door de gemeente Amsterdam aangelegde groene perkjes zouden feestelijk worden ingewijd. We moesten maar aannemen dat die aanleg mede de verdienste was van deze organisatie, die vertaald zoiets als 'Kenniskilometer' heet. Een nieuw doel voor deze organisatie zou kunnen zijn om een Nederlandse naam te verzinnen. Er werden toespraken gehouden die dankzij de harde wind en het oorverdovende verkeerslawaai niet te horen waren. De nazit met borrel heb ik maar overge-

slagen. De gemeente zou intussen nu echt werk moeten gaan maken van de al in oktober 2000 voor het eerst belofde tweebaansweg, zodat de Weesperstraat eindelijk weer een gewone Amsterdamse straat kan worden.

Ontmoetingen 1

Terugkomend met de fiets van een boodschap zie ik ineens tot mijn verrassing tegen een pilaar in de Weesperstraat mijn vorig jaar gezaaide paarse winde bloeien. Ik stap af, want dat moet ik zien. Op een voorbijgangster onder de arcade schijn ik, stoppend op deze onwaarschijnlijke plek, een beetje een vreemde indruk te maken. Ze ziet me staan en stopt en vraagt bezorgd of het wel goed met me gaat. Ik leg uit dat ik bloemen sta te bewonderen. Geschrokken vraagt ze of ik het niet erg vind dat ze me aansprak. Nee, ik vond haar bezorgdheid juist erg aardig van haar. De situatie deed me een beetje denken aan een televisiespotje van de overheid waarin aan ons allen wordt gevraagd: 'pas een beetje op dwalende dementerenden'. Maar zover is het met mij gelukkig nog niet.

Ontmoetingen 2

Het prettige van deze buurt is dat ik al wandelend vaak bekenden en vaag bekende gezichten tegenkom. Bij de vaag bekende gezichten probeer ik uit alle macht te bedenken waarvan ik ze, meestal dames, ken. Snel wordt duidelijk dat ze een oud-cursist van de SOOP is geweest of een vroegere vrijwilligster of een lid van een van de vele verenigingen waarvan ik lid ben. Want die lopen in alle soorten en maten in de buurt rond. Door deze ontmoetingen krijg ik het gevoel in een vriendelijk stadsdorp te leven.

Ontmoetingen 3

Gehoor gevend aan een oproep deze zomer om op een mooie avond met een salade en wat te drinken naar het Artisplesin te komen, trof ik daar al een hele kring met bekende en enkele onbekende gezichten, zittend aan de aaneengesloten tafeltjes en stoeltjes. Voordat ik mijn meegebrachte salade tevoorschijn kon halen werd ik al bediend met een prima hapje. Mijn alcoholvrije witte wijn kwam goed van pas. Het was al met al een mooie zomeravond. 🍷

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

Beestjes in de Buurt #14

TEKST EN BEELD: KAMIEL VAN OPHEM

Waar woont dit beestje?
Deze soort houtluis verschuilt zich op boomschors, maar ook op andere stukken met rust gelaten hout.

Wat eet dit beestje?
Op boomschors is meestal wel een stukje mos, korstmos of een plakje met algen te vinden.

Wie eet dit beestje?
Houtluizen worden net als kleine nachtvlinders door vleermuizen en andere vliegende insecteneters verorberd.

Is dit beestje gevaarlijk?
In tegenstelling tot de hoofdluis, kruipt dit beestje niet op je hoofd en is voor ons ongevaarlijk.

Heeft dit beestje iets speciaals?
Houtluizen, ofwel stofluizen, worden in (online)-woordenboeken verkeerd besproken en verward met de gewone houtwormkever. Houtluizen eten geen hout en zorgen nauwelijks voor schade. In tegendeel zelfs, ze eten korstmossen en algen die zich daadwerkelijk met hout voeden. 🍷

LOENSIA VARIEGATA

Een levendig archief

Anke Brugman beheerde al jaren het fotoarchief van de buurt. Toen zij vond dat de omslag naar digitalisering nodig was, wilde zij dat met meer mensen samendoen. In april 2019 verscheen er een oproep in 1018 Magazine. Sindsdien is er een vaste archiefgroep ontstaan van alleen maar vrouwen. Een aantal van hen vertelt waarom ze dit werk zo leuk vinden en waarom het archief zo belangrijk is.

HELEEN VERSCHUREN

VOORDAT ZE AAN de slag gingen, kwamen ze enkele keren samen bij het stadsarchief voor informatie over hoe dit archiveren het beste aan te pakken. Eenmaal per week komen ze bij elkaar in een ruimte in de Witte Boei, met kasten voor de apparatuur en fotomappen. Gezamenlijk kiezen ze welke foto's te scannen, waarna nog een keer een selectie volgt voor plaatsing op de website of in het digitale archief. De focus ligt op archivering van de gebouwen en omgeving van de Oostelijke Eilanden. Anke fotografeerde al jong haar omgeving. Daardoor is te zien hoe gebouwen of straten veranderd zijn. De waarde van het archief is volgens haar dat als er één keer nieuw is gebouwd of straten zijn aangelegd, er al gauw vergeten wordt hoe het er vroeger uitzag. Dan raakt het verleden 'kwijt', terwijl dat wel belangrijk is om de huidige buurt en het buurtleven te kunnen begrijpen. De foto's in het archief zijn gemaakt door mensen uit de buurt.

Ieder heeft een eigen taak binnen de groep. Wabien Manschot houdt zich voornamelijk bezig met de selectie. Het

scannen deed tot voor kort Joke Haafkens. Elze Hermans en Debby Koudenburg beheren het digitale archief, de website en de facebookpagina. Elze vindt het leuk om met foto's bezig te zijn. Debby werkte bij een fotogalerie en heeft veel websites gebouwd. Zij woonde in 1975 in de Czaar Peterbuurt, vertrok en keerde vier jaar geleden terug op Wittenburg. Voor beiden is het plezier van het archiveren dat je de buurt beter leert kennen. Debby: "Soms zie je iets op een foto dat je nog nooit hebt gezien, terwijl je er toch vaak langs loopt." Als niemand weet waar of wanneer foto's genomen zijn, heeft Maria Reijmers vaak het antwoord. Zij woont al zo lang in de buurt dat dit lokaliseren haar specialisme is geworden. De vrouwen vertellen veel lol met elkaar te hebben, heel wat te kletsen en dat het soms 'oorlog' is, maar dat dit zich altijd weer oplost.

Vroeger leverde het buurtarchief vooral beeldmateriaal voor de *Eilander*, de voorganger van *1018 Magazine*. Maar de belangstelling voor de historie van buurten neemt toe. Onlangs maakte Stadsherstel het mogelijk dat de archiefgroep in de Oosterkerk een tentoonstelling kon organiseren. De archiefgroep wil graag meer tentoonstellingen maken. Een wens is nieuwe apparatuur, want de huidige apparatuur is inmiddels verouderd en hapert soms. En zij zouden erg blij zijn met foto's van oude winkels en bedrijven, want er zijn er nogal wat verdwenen.

Als u zelf nog mooie foto's heeft, liefst zonder herkenbare mensen erop, kunt u contact opnemen met de archiefgroep: contact@fotoarchief1018.nl. Kijk op: www.fotoarchief1018.nl

FOTO: BJÖRN MARTENS

FOTO: BJÖRN MARTENS

Terug in de tijd met de Verzetstram

Tijdens de verbouwing van het Verzetsmuseum rijdt de negentig jaar oude, blauwe gemeentetram iedere zondag de historische route door het centrum en Amsterdam-Oost. Voorzitter van het Amsterdamse 4 en 5 mei comité, Job Cohen opende op 15 mei jongstleden deze route.

DENNIS CHIN

DE ROUTE GAAT onder andere langs de Hollandsche Schouwburg, het Tropenmuseum, het Muiderpoortstation, de Dam en andere historische plekken die belangrijk zijn geweest tijdens de Tweede Wereldoorlog. Deze tram is van hetzelfde type als het model waarmee Joden werden gedeporteerd naar de Amsterdamse treinstations. Maar de tram werd ook gebruikt om te vluchten; zo wist de moeder van Job Cohen te ontkomen door snel in een tram te stappen. Dat er ongeveer zestigduizend Joden door de gemeentetrams zijn weggevoerd is een zwarte bladzijde in de geschiedenis van de trams. De Verzetstram gaat niet alleen over het verzet, maar ook

over de dingen waar het verzet op tegen was.

Op een druilerige zondag in september stap ik in om deze historische rit mee te maken. Bij instappen neem je een sprong terug in de tijd: de houten banken en leren hanglussen. Het roestige gepiep van de tram maakt het nog realistischer. De gids vertelt over deze belangrijke, heftige tijd. Van de verhalen van de Hollandsche Schouwburg tot die van de onderduikers in één van de kelders van het Tropenmuseum.

Ik spreek één van de jongste passagiers, Femke, van tien jaar oud. Zij is met haar ouders mee. "Ik wil zelf heel graag mee omdat ik geïnteresseerd ben in de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog en hierdoor besef ik beter wat mijn opa en oma hebben meegemaakt."

Dini (97) spreek ik buiten bij de eindhalte. Ik vraag haar hoe ze de tramrit heeft ervaren. "Ik was in juni al eens meegereden, toevallig was ik hier nu in de buurt en zag de blauwe tram weer rijden. De historische route roept herinneringen op en heeft ook veel emoties bij mij naar boven gehaald. De gids vertelt alles heel duidelijk en

gedetailleerd. De geur en het gekraak van de tochtige tram neemt me weer mee naar de tijd van toen. Als jonge vrouw heb ik zelf gezien hoe er mensen werden getransporteerd in de tram. Ik dacht toen: hoe moeten de mensen zich gevoeld hebben toen ze werden weggevoerd als samengeperst vee. Misschien konden ze door de ramen nog een laatste blik werpen op hun geliefde stad.

Ik heb ook samen met mijn kleinzoon rustig in mijn eigen tempo de podwalk gelopen. Mijn kleinzoon en ik hebben van elkaar kunnen leren: ik weet nu wat een podwalk is en hij weet nu meer over de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog", zegt ze met een bescheiden glimlach. "Ik ben blij met dit alternatief tijdens de sluiting van het museum."

De Verzetstram rijdt iedere zondag. In november rijdt de tram alleen nog op 13 november, de twee laatste ritten, van 11.00 tot 12.45 uur en van 13.00 tot 14.45 uur.

De podwalk is online te beluisteren via www.verzetsmuseum.org, (kijk bij de Uitgelichte Activiteiten)

Scharrebiersluis, een brug op reis voor renovatie

Alles aan de Scharrebiersluis is mij even mooi: de naam, de ijzeren vakwerken constructie – een constructie opgebouwd uit driehoekige delen –, de stemmige kleur groen, naar het schijnt clivia-groen geheten, en de locatie naast de Entrepotpoort en de oude sluis. Ik zie zelfs harmonie in kleur en materiaal met de naastgelegen groene plaskrul, het iconische maar niet altijd welriekend Amsterdams urinoir. De Scharrebiersluis wekt in mij een nostalgisch verlangen naar vervlogen tijden. Ik zal mijn favoriete brug, die het Kadijkplein met het Rapenburgerplein verbindt, voor langere tijd moeten missen.

JANNELIES POELSTRA

DE SCHARREBIERSLUIS, EEN rijksmonument, is begin oktober in delen gedemonteerd en uit de zogeheten landhoofden gehesen voor renovatie. Ook het aandrijfwerk en de slagboomkasten zullen worden vernieuwd.

Dat de brug niet alleen door mij wordt gewaardeerd, blijkt op 4 oktober, wanneer ik met mijn foto toestel in de aanslag langsliep om te kijken of de werkzaamheden op schema liggen. Ik val met mijn neus in de boter, want de balans, de bovenkant, van de brug bungelt in de lieren aan een grote gele kraan op pontons. Maar nee, echt vloten wil het niet: er lijkt iets mis te zijn met de berekeningen, waardoor de pontons met de kraan niet door de aanwezige sleepboten gedraaid kunnen worden richting de Kortjewantsbrug, waar de brugdelen onderdoor moeten voor hun reis over water richting Moerdijk. Even is er sprake van het op de kade plaatsen van de balans, maar dat zou een te hachelijke onderneming worden vanwege de vele aanwezige obstakels. Uren breng ik door rond de brug, her en der gesprekjes voerend met andere bruggenfanaten en buurtgenoten.

En dan, aan het eind van de dag, ben ik opeens in gesprek met iemand die wel heel veel verstand van bruggen heeft: het blijkt Frank Smit, de schrijver van *Bruggen in Amsterdam*, hét bruggenboek dat ik enkele dagen geleden in huis heb gehaald om meer over de Scharrebiersluis te weten te komen. "Ik had eigenlijk incognito willen blijven en dat was me tot nu toe gelukt", vertrouwt hij me toe. Hij legt mij uit dat de ijzeren staanders, waarop de balans rust, hameien worden genoemd en dat deze, wanneer ze met elkaar verbonden zijn, een hameipoort vormen. Naast de hameien zie je de kwartronde vakwerkkwadranten. Aan de buitenkant van deze kwadranten die verbonden zijn aan het brugdek – het val geheten – zit een tandwielbaan die door kleine tandwielen, de ronsels, in de hameien worden aangedreven en het brugdek op en neer kunnen bewegen. Voor zijn boek bezocht hij ook de machinekamer onder de brug: "Dit type brug is qua techniek zo mooi in zijn eenvoud, dat hij door een naaimachinetortje opgehaald zou kunnen worden."

Geschiedenis

Oorspronkelijk was de in 1876 aangelegde brug een dubbele basculebrug, een brug die aan beide zijden geopend wordt en waarbij het brugdek wordt gebalanceerd met een ballastkist achter het draaipunt in een kelder. Door de komst van de elektrische tram richting Czaar Peterstraat moest deze basculebrug in 1906 plaatsmaken voor de huidige enkelvoudige ijzeren ophaalbrug. Van 1906 tot 1938 reed tram 13, later tram 19, over de brug. De eerste gemeentelijke elektrische centrale uit 1903 op de Hoogte Kadijk werd speciaal gebouwd om de gemeentelijke tram - in 1900 door de stad overgenomen van de Amsterdamsche Omnibus Maatschappij - van stroom te voorzien, maar kon vanaf dat moment ook voorzien in de elektrische aandrijving van bruggen. Dit type ophaalbrug met elektrische aandrijving werd ontworpen onder leiding van Wichert de Graaf, hoofd bruggen van de Dienst Publieke Werken en groot voorstander van dit type brug. Hij liet ook het oor-

spronkelijke houten brugwachtershuisje vervangen voor de huidige stenen versie, tegenwoordig te boeken als hotelkamer. De Scharrebiersluis werd al eerder in de jaren zestig hersteld en zou in 1986 bijna verdwenen zijn, omdat de gemeente de brug in plaats van te renoveren wilde vervangen door een moderne brug. Onder druk van protesten van diverse buurtcomités, Monumentenzorg en de Bond Heemschut besloot het gemeentebestuur de brug te behouden en alsnog te restaureren. Net als nu werd de brug gedemonteerd, op dekschuiten naar een werf vervoerd en op 7 januari 1987 in oude luister weer in gebruik genomen.

Scharrebiersluis, een bijzondere naam

De brug staat bij de gemeente, een stuk minder nostalgisch klinkend, geregistreerd als brug 278. Het lijkt bijzonder dat een brug 'sluis' genoemd wordt, maar van oudsher werden met name stenen bruggen wel vaker zo genoemd. Aangenomen wordt, dat de naastgelegen sluis, die in 1657 werd

aangelegd en die oorspronkelijk Rapenburgerschluis heette, in de volksmond de naam Scharrebiersluis kreeg, omdat er bij de sluis aan schippers en werklieden bier van een goedkope kwaliteit werd verkocht. Begin zeventiende eeuw was dit scharrebier door het lichte alcoholpercentage een gezonder alternatief dan het toenmalige drinkwater, waarvan men ziek werd. Het is mooi en passend dat halverwege de jaren negentig het café aan het Rapenburgerplein, voorheen de Keyser, de naam Scharrebier kreeg.

Stond de terugkomst van de brug eigenlijk komend voorjaar gepland, nu is deze uitgesteld naar oktober 2023. De late terugkeer wordt veroorzaakt door tekorten aan personeel en materialen, maar ook door de regelgeving voor een onbelemmerde doorvaart in het zomerseizoen. Voor een biertje in café Scharrebier zal ik dus, zoals het er nu naar uitziet, nog een klein jaartje moeten omlopen via de Kortjewantsbrug. 🍻

HUIS VAN DE BUURT OOSTELIJKE EILANDEN – DE WITTE BOEI

In de Witte Boei worden verschillende activiteiten georganiseerd voor de buurt, van jong tot oud. Zie www.huisvdbuurtcentrum.amsterdam

DOCK, DE KRACHT VAN WIJ SAMEN

Welzijnsorganisatie in de buurt. Brengt talenten en mogelijkheden van buurtbewoners samen en ondersteunt waar nodig. Werkt met professionals in en vrijwilligers uit de buurt.

Heeft u een leuk idee voor de buurt, of wilt u weten welke activiteiten er in de buurt zijn. De Buurtwerkers staan graag voor u klaar. Zie www.dock.nl. Of kijk op de Facebookpagina van de Witte Boei.

PLUSPUNT DE WITTE BOEI

Elke donderdag ochtend, 09:30 – 11:30 uur. Maatschappelijke dienstverlening. Voor iedereen die vragen heeft over wonen, zorg, welzijn, financiën en zelfredzaamheid kunt u bij de Pluspunten terecht. Alleen op afspraak: 020-557 33 38.

BUURTTEAM OOSTELIJKE EILANDEN

Maatschappelijke dienstverlening, individuele mantelzorg en schuldhulp. Op werkdagen telefonisch bereikbaar tussen 09:00 – 17:00 uur op 020-557 33 38.

BURENHULP

Altijd al iets meer willen doen voor de mensen in je directe omgeving, of op zoek naar een helpende hand bij het doen van de boodschappen of het gebruik van apparatuur als computer of telefoon? Meld je dan aan bij Burenhulp. Hulp vragers en -aanbieders kunnen zich op werkdagen tussen 09.00 uur en 17.00 uur (gratis) aanmelden via 020-557 33 38.

Huis van de Buurt De Witte Boei Stichting !Woon

Willy en buurvrouw Marlene

FOTO: DOCK

Wist u dat er een hele leuke ouderen-activiteit is in de Witte Boei?

De ouderensoos wordt elke dinsdagochtend georganiseerd van 11.00 - 13.00 uur. Ontmoeting en gezelligheid staat hierbij centraal. Vrijwilligers Karin en Bep verzorgen de activiteit en bedenken steeds weer iets nieuws.

Ze beginnen met samen koffiedrinken met wat lekkers en voor wie wil zijn er dan bordspelletjes of sjoelen. Ook worden er verschillende creatieve activiteiten georganiseerd, zoals schilderen, knutselen en kerststukjes maken. En niet te vergeten de leuke uitstapjes en Kerstfeest!

Kom gerust een keer langs, u hoeft zich niet aan te melden (kosten € 1,50 per keer). Wilt u meer informatie, neem dan contact op met Angelique Wijnberg: awijnberg@dock.nl of tel: 06 - 51593984.

Afscheid van Willy

Donderdag 6 en vrijdag 7 oktober kon de buurt afscheid nemen van onze Willy. Willy was de afgelopen 24 jaar

een vast en vertrouwd gezicht in het buurthuis. Nu mag ze fijn gaan genieten van haar welverdiende pensioen. Namens Willy willen we alle bezoekers en bewoners bedanken voor de leuke tijd, gesprekken en het feestje.

Informatiebijeenkomst energie besparen

De winter staat weer voor de deur, net als de gas- en energierekening.

Hoe gaan we om met de stijgende prijzen? En hoe kunnen we in eigen huis besparen? Kom maar de informatiebijeenkomst in NEMO de studio op het Marineterrein op maandag 31 oktober om 15.00 uur. Gemeente Amsterdam zal u informeren over de laatste toeslagen en er is een energiecoach van Stichting !Woon aanwezig voor algemene bespaartips in huis. Kom ook gelijk even een kijkje nemen bij de tentoonstelling 'energy junkies' in de studio van NEMO.

De studio van NEMO:
Gebouw 027A,
Kattenburgerstraat 5.

Wil je persoonlijk advies of ondersteuning? Kom dan naar het energiespreekuur van het Buurteam, elke vrijdag van 13.00 tot 16.00 uur in de Witte Boei.

Huis van de buurt De Witte Boei

Adres: Kleine Wittenburgerstraat 201
Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 22.00 uur
Telefoon: 020-622 3879

DOCK-activiteiten:

MAANDAG

13.00–15.30 Ontmoeting voor mensen met geheugenproblemen
18.00–19.30 Buurtrestaurant, €5,- inschrijven verplicht

DINSDAG

11.00–13.00 Ouderensoos, €1,50
13.00–14.00 Buurtsoep, €1,- op = op

Er zijn nog veel meer activiteiten die georganiseerd worden door onze partners. Kijk voor het volledige overzicht op huisvdbuurtcentrum.amsterdam of kom langs op de Witte Boei.

Aanpak achterstallig onderhoud

Verhuurders hebben een onderhoudsverplichting. Als er ernstige gebreken in de woning zijn, kunt u als huurder actie ondernemen. Meldt uw klachten bij de verhuurder, ruim voor 1 juli als een nieuwe huurverhoging ingaat. Doe dat schriftelijk en per e-mail. Als de verhuurder daarna niets doet, biedt de wet een aantal mogelijkheden. Huurders van sociale huurwoningen kunnen een procedure bij de Huurcommissie starten. De Huurcommissie kan de huur tijdelijk verlagen zolang de klachten aanwezig

zijn. Bij zeer ernstige klachten kan er ook een procedure bij de kantonrechter gestart worden, waarbij gevorderd wordt dat de klachten op korte termijn verholpen worden, op straffe van een dwangsom. Huurders van vrijesectorwoningen kunnen niet naar de huurcommissie. Zij kunnen alleen naar de kantonrechter stappen.

Gratis bezoek energiecoach

Een bezoek van een energiecoach kan veel geld besparen. Deze kijkt met u naar het energieverbruik in uw woning. U krijgt een bespaarrapport en kunt kiezen uit handige bespaarproducten. De gemeente betaalt de bespaarproducten. Voor u is het geheel gratis en vrijblijvend. Onze energiecoaches zijn vrijwilligers, getraind en begeleid door !WOON. U kunt een afspraak maken via onze website.

Contact

Voor alle vragen over huren en wonen kunt u elke woensdagmiddag van 15-17 uur terecht op ons woonspreekuur in de Witte Boei, Kleine Wittenburgerstraat 201. U kunt ons ook bellen of mailen op (020) 5230 110 | centrum@wooninfo.nl | www.wooninfo.nl. Check ook onze gratis online cursussen en webinars op cursus.wooninfo.nl en wooninfo.nl/agenda

Kasper Verberne van café Eik en Linde

De ontspannen sfeer van een huiskamer

Het is een van de oudste cafés van de stad, maar in Eik en Linde aan de Plantage Middenlaan gaat traditie hand in hand met vernieuwing. In onze serie over adverteerders uit de buurt dit keer het woord aan Kasper Verberne.

ERIK HARDEMAN

“ONLANGS KWAM EEN man het café binnen en zei: ‘Ik ben hier tien jaar niet geweest, maar er is niets veranderd. Wat een verademing.’ Aan de ene kant vond ik dat een mooi compliment, maar tegelijk dacht ik: hallo, ik doe wel mijn best om met mijn tijd mee te gaan. Toen ik hier begon hadden we twee tappen; nu zijn het er negen, om maar eens iets te noemen. Maar als hij bedoelde dat de sfeer niet veranderd is, dan ben ik daar wel blij mee.”

We zitten in het karakteristieke hoekje onder de trap, waar Verberne vertelt dat de naam ‘Eik en Linde’ al in 1772 voor het eerst werd genoemd. “Het was toen de naam van een kofiehuis in de Plantage, midden in wat nu Artis is. Het gebouw staat er nog steeds en is tegenwoordig het verblijf van wilde honden en wasberen. In de tussentijd is het café een paar keer verhuisd tot het in 1967 zijn deuren opende op het huidige adres, in een voormalige dansschool. In 1980 namen mijn vader en Karel Warmenhoven het café over en in 2004 ben ik ze opgevolgd.”

Favoriet in Eik en Linde zijn de speciaalbiertjes van brouwerij Jopen uit Haarlem. Verberne: “Die keuze heb ik gemaakt omdat mijn moeder, die veel voor Eik en Linde heeft betekend, uit Haarlem kwam. Ook wijn loopt hier

Kasper Verberne en dochter Maya

trouwens goed, maar toen we een keer probeerden om een wijnkaart te introduceren, was daar maar weinig belangstelling voor. Net als met wijn hebben we ook met eten geëxperimenteerd: een daghap, een borrelkaart met hapjes, tapas, noem maar op.” Hij grinnikt. “Maar ook dat vonden onze klanten te ingewikkeld. Als je het ze op de man af vraagt, dan willen ze maar één ding: bitterballen.”

Wat volgens Verberne bijdraagt aan de relaxte sfeer in zijn café is het feit dat de muziek er nooit overheersend is. “Ik probeer hier een sfeer te creëren die ik zelf prettig vind als ik naar een café ga. Je moet elkaar nog wel kunnen verstaan. De keuze van de muziek laat ik trouwens helemaal over aan de mensen die op dat moment aan het werk zijn. Zij weten heel goed wat ze wel en niet op kunnen zetten.”

In de jaren tachtig kreeg Eik en Linde landelijke bekendheid toen de bovenzaal het domein werd van de

VPRO en met name van de legendarische interviewer Ischa Meijer. Verberne: “In die tijd had Eik en Linde landelijk naamsbekendheid. We hadden niet alleen die radioprogramma’s, maar er kwamen ook regelmatig bandjes spelen. Het was echt een culturele hotspot. Geweldig om dat als jonge jongen mee te maken.”

Maar die tijden zijn voorbij, want, zegt Verberne, het hele caféleven is veranderd. “Veel cafés uit die tijd zijn dicht of ze zijn verhipt om met hun tijd mee te gaan. Wij zijn onszelf gebleven: een authentiek bruin café met de ontspannen sfeer van een huiskamer. Dat is denk ik waarom veel mensen hier graag komen. Het mooie van Eik en Linde is dat het een plek is waar jong en oud elkaar treffen en zich thuis voelen. Ik kom vaak ‘s avonds binnen en dan denk ik: wat is het hier gezellig. Veel meer kun je als kroegbaas toch niet wensen?”

www.eikenlinde.nl

FOTO: BRUNO VAN MOERKERKEN

Buurtpuzzel en Prijsvraag #51

DOOR: BRUNO VAN MOERKERKEN

Elk nummer gaan wij dwars door de buurt en dagen u uit te zoeken naar drie uitgelichte plekken, objecten, doorkijkjes, versieringen of andere details. Herkent u deze plaatsen?

1.

2.

Prijsvraag

In het volgende nummer van 1018-Magazine wordt het antwoord gegeven. In de tussentijd heeft de lezer de gelegenheid het goede antwoord in te zenden naar buurtpuzzel@1018magazine.nl. Uiterste inzending is pakjesavond 2022.

De voorzitter van de jury, Pietro Crespi, zal op basis van juistheid en originaliteit uit de inzendingen een winnaar kiezen. De prijs is een boekenbon van € 20,-.

Kleine lettertjes

Over de uitslag kan worden gecorrespondeerd, maar dat verandert de uitslag niet.

Medewerkers van 1018-Magazine en hun huisgenoten zijn van deelname uitgesloten.

De winnaar wordt met voor- en achternaam in het volgende nummer genoemd, maar zonder adres.

Per jaar kan dezelfde persoon maar éénmaal winnaar zijn.

De prijsvraag van de buurtpuzzel in het vorige nummer (1018-Magazine #50) toont een betonnen kunstwerk nabij de Ezelsbrug op Wittenburg. Er zijn zeventien goede inzendingen binnengekomen. De winnaar is Raaf Mesman (7 jaar) die het betonnen blok wel van héél dichtbij bestudeerd heeft. Gefeliciteerd! Helaas heb ik geen adres van hem, dus de boekenbon houdt hij nog even tegood.

2. Metzelaar Kas Artis.
1. Vinderkas Artis.

BALLABONA EN DE 'ONE MAN SHOW'

Op een mooie dag, eind oktober, wandelden we door Artis. Pietro Crespi was ook mee en vertelde over zijn trip naar zijn familie in Italië. Dieudonné en Mar waren er natuurlijk ook, evenals Onbe en mijn huisgenote Conchita. Dieudonné vertelde over de zoveelste coup dit jaar in Burkina Faso, maar zijn familie aldaar wist te vertellen dat het erg rustig was, ondanks de code rood.

Op de automatische piloot hielden we al keuvelend een beetje links aan alwaar wij verderop in het park de restauratie wisten. Voorbij het reptielenhuis gingen we naar links richting het Entrepotdok. Vroeger kon je op zijn minst al wat kamelen hebben afgevinkt, maar helaas zijn er geen nieuwe ingevlogen. Rechts was het olifantenverblijf, maar er was geen olifant te zien. Sterker nog, we hadden tot hier nog geen enkel beest gezien. Mar hoorde mij aan en wierp tegen dat we wel al wat leeuwinnen hadden zien smikkelen aan stukken rood vlees en bot. Waar was ik met mijn gedachten?

In plaats van olifanten reed er een minishovel rond in hun verblijf, een beetje interessant te doen met takken en hooi en veel herrie. Eenmaal om het olifantenterrein heengelopen zagen we een oploopje van allemaal mensen.

“Wat doen die daar?”, vroeg Onbe. Dichterbij gekomen ontwaarden we de oorzaak van al deze opwindung. De man van de minishovel was druk in de weer van alles op zijn shovel te schuiven en elders er weer uit te kieperen. Dit alles met sierlijke, speelse en soepele bewegingen. Hij sprong over de neprotsblokken met een gemak alsof de aantrekkingskracht van de aarde op hem niet van toepassing was. Gekleed in tuinbroek en strakke tanktop kon hij de menigte zijn spierballen goed laten zien en een laagje zweet glinsterde op zijn schouders en armen. Met een brede schop, een soort sneeuwschop, verzamelde hij de sappig verse olifantenpoep in zijn shovel om deze daarna weer met zwierende eenvoud en sierlijkheid ergens anders heen te rijden en te dumpen.

Wat een wervelende show! Dat maakte het gebrek aan zichtbare dieren meer dan goed.

Links van ons verzamelde zich bij het hek intussen een groepje olifanten, die kennelijk het programma kenden en doorhadden dat etenstijd naderde. Maar niemand had aandacht voor ze, de echte show was *still going on*.

Het werd tijd om verder te lopen, en bij het restaurant 'de Waterkant', voorheen 'de Twee Cheetah's', sloten we achteraan in de rij. Om ons heen een drukke menigte van vooral ouders en kinderen, want het was immers herfstvakantie. Het viel ons op hoeveel niet nader te bepalen Oost-Europees er werd gesproken. We genoten van onze wijntjes met zicht op de giraffen en zebra's, fijn in het zonnetje. 🍷

Ballabona Cucharón
E: ballabona@gmail.com
W: www.ballabona.wordpress.com

Geef me je hand Yonathan

Buurtbewoners geven fotograaf Maria Heijndael hun hand en ondertussen vertellen ze haar een verhaal. Deze keer gaat Maria op bezoek bij Yonathan.

Mijn vriendin en ik bevonden ons in een nachtelijke discussie. Verhit. Zo heftig dat ik in mijn woede het raampje van de wc-deur insloeg.

Het was een wilde periode. Ik was negentien en ik zag het effe niet zo zitten allemaal. Ik woonde antikraak in een voormalig schoolgebouw in de kop van Noord-Holland en we feestten en dronken veel, ook die avond.

Ik schreeuwde en geloof dat ik in één klap nuchter was. Ik zag dat de snee heel diep was en raakte in paniek. We belden 112. Ik bekeek mijn pols en toen was daar het moment dat ik dacht: dit was het dan. In een flits zag ik mijn leven aan me voorbijgaan en dacht twee dingen. Dat ik niet wilde doodgaan *in the middle of nowhere*, niet dáár. En ik dacht aan mijn moeder. Ik heb haar gebeld en gezegd dat ik van haar hou.

Mijn kloppende pols hield ik onder de kraan. Ik herinner me dat de wasbak verstopt was en er was eenvoudigweg te veel bloed. Licht in mijn hoofd en zeer angstig wachtte ik. Het duurde zo lang voor de ambulance er was en ik netjes verbonden werd. Maar heel raar: ze zijn weer weggereden en met een taxi ben ik toen naar de eerste hulp gegaan en is alles gehecht.

Ik kijk vaak naar mijn handen. Ik ben dan zo dankbaar dat ik er nog ben; de snee was net voor mijn slagader gestopt. Ik heb veel extreme dingen meegemaakt, maar ik heb nog nooit tevoren afscheid genomen van mijn moeder. 🍷

TEKST EN BEELD: MARIA HEIJNDAEL

geef me je hand

Yonathan

